

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา*

RELATIONSHIPS BETWEEN INNOVATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AND SCHOOL EFFECTIVENESS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

จิรศักดิ์ เชี่ยวกลิกรณ์*, สุธาสินี วียาภรณ์, ธัญศญา ธรรมโสภณ

Jirasak Chiawkasikorn*, Suthasinee Wiyaporn, Thansaya Thassopon

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Master of Education, Bangkok Thonburi University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: 6733100204@bkkthon.ac.th

*Tel: 090-454-3849

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 1,365 คน จากนั้นจึงทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเครซีและมอร์แกน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพบว่า แบบสอบถามทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 และมีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแสดงผลในระดับมากที่สุดทุกด้านและโดยภาพรวม ซึ่ง 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านความคิดสร้างสรรค์ 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา และ 3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม, ผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the innovative leadership of school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya; 2) to investigate school effectiveness; and 3) to examine the relationship between the innovative leadership of school administrators and school effectiveness. This study employed a survey research design. The population consisted of 1,365 teachers under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya during the 2025 academic year. A sample size of 302 participants was determined using the Krejcie and Morgan table, and the respondents were selected through stratified random sampling based on school size. The research instrument was a questionnaire focusing on the innovative leadership of school administrators and school effectiveness. The content validity (IOC) of the questionnaire ranged from 0.50 to 1.00, with a reliability coefficient of .93. Data were analyzed using descriptive and inferential statistics, including frequency, percentage, mean, standard deviation, and correlation coefficient. The findings revealed that: 1) The innovative leadership of school administrators was at the highest level overall and in all individual aspects. The two aspects with the highest means were teamwork and creativity, respectively. 2) School effectiveness was also at the highest level. When considered by aspect, the two highest-rated areas were the ability to develop students' positive attitudes and the ability to change and develop the school. and 3) The hypothesis testing demonstrated that the innovative leadership of school administrators had a statistically significant low-level positive relationship with school effectiveness at the .001 level.

Keywords: Innovative Leadership, School Administrators, School Effectiveness

บทนำ

ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลได้ก้าวข้ามขีดจำกัดรูปแบบเดิมสู่การสร้างระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยีมิได้ทำหน้าที่เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการสอนเท่านั้น แต่ได้กลายเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงถือเป็นบุคคลสำคัญที่ต้องยกระดับทักษะสู่การเป็นผู้นำดิจิทัล เพื่อวางรากฐานนวัตกรรมและบริหารจัดการเทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2568) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล ในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามาเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งหัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเริ่มต้นที่ผู้บริหารสถานศึกษา ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ต้องมีสมรรถนะและทักษะในการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นผู้ช่วยเชิงกลยุทธ์ เพื่อเสริมสร้างและขับเคลื่อนนโยบายในสถานศึกษาให้เกิดผลเชิงประจักษ์จากระดับบริหารสู่ห้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2568)

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการเป็นผู้นำด้านนวัตกรรมนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค่นวัตกรรมภายในสถานศึกษา พัฒนากระบวนการทำงาน การจัดการเรียนการสอน และการบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลง และสร้างวัฒนธรรมนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ริวรินทร์ สุขสวัสดิ์, 2561) ในขณะเดียวกันภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมยังมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการผลักดันให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมต่อผู้เรียนและสถานศึกษาในภาพรวม กล่าวคือ ผู้บริหารที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมจะมีความสามารถในการ

นำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปวีณา กันถิน, 2560) แม้ว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมจะมีบทบาทสำคัญเพียงใดก็ตาม แต่จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา กลับพบประเด็นปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะในมิติด้านวิสัยทัศน์ที่ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการสร้างความเข้าใจร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษา เมื่อสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ที่ไม่ชัดเจนทำให้ภาพเป้าหมายในการพัฒนาสถานศึกษาและนักเรียนไม่ชัดเจนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่สามารถจูงใจให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังคงพบปัญหาช่องว่างทางการสื่อสาร ขาดการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาและคุณครู รวมทั้งการทำงานแบบแยกส่วนของคุณครูภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งผลให้การแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาและปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดความเป็นปึกแผ่น และจากสภาวะการณ์ปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาหลายแห่งยังขาดบรรยากาศของวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคลากรได้ทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ และยังคงยึดติดกับระบบเอกสารมากกว่าการมุ่งเน้นที่ผลสำเร็จของนวัตกรรมอย่างแท้จริง ซึ่งหากผู้บริหารสถานศึกษายังขาดทักษะการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมเหล่านี้ ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และความบกพร่องด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวนี้อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเช่นเดียวกัน

ประสิทธิผลของสถานศึกษา คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับสูง มีพัฒนาการด้านทัศนคติเชิงบวก มีความสามารถในการปรับตัวต่อแรงกดดันจากภายนอก และสามารถจัดการปัญหาภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Hoy, W. K. & Miskel, C. G., 1991) ประสิทธิผลของสถานศึกษามียังบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้ประเมินผลสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ และเปรียบเทียบกับเป้าหมายของแผนงานที่วางไว้ (ประจัญ เดชสุภา, 2562) อย่างไรก็ตาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาหลายด้าน ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน อ้างอิงข้อมูลจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2567 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ส่งผลให้ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่ น้อยกว่าระดับสังกัด และระดับประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ จากการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา พบประเด็นปัญหาสำคัญด้านประสิทธิผลของสถานศึกษาในการแก้ไขปัญหาภายใน โดยเฉพาะด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยที่ยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดการจัดทำแผนเผชิญเหตุที่สอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยง ตลอดจนขาดการวิเคราะห์และถอดบทเรียนเพื่อสร้างต้นแบบในการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า หากผู้บริหารสถานศึกษาขาดภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมในการวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามประเมินผล ย่อมส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในระยะยาว (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา, 2568)

จากการพิจารณาสภาพของปัญหาและความสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาผ่านองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 4 ด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม ซึ่งผู้วิจัยเชื่อมั่นว่า หากผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่เข้มแข็ง ย่อมส่งผลโดยตรงต่อ ประสิทธิผลของสถานศึกษาใน 4 มิติสำคัญ คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา โดยผลการศึกษาที่ได้คาดว่าจะเป็นแนวทางในการส่งเสริม

และยกระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษาให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ หาคำความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ทั้งหมด 1,365 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา, 2568) และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครซี มอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามขนาดของสถานศึกษา

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สร้างขึ้นจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการเลือกตอบ (Checklist) มีข้อความจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อความ 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อความ 25 ข้อ

ตอนที่ 4 หาคำความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา

3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา ภายหลังจากการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผลการตรวจสอบพบว่าแบบสอบถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับเหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอน 30 คน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) กำหนดเกณฑ์ว่า แบบสอบถามต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า .70 ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมานั้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีเยี่ยม และมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

4. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้ 1) ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ฯ และแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2) ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ออกหนังสือถึงผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 3) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามถึงสถานศึกษา ด้วย QR Code จาก Google Form และ 4) เมื่อได้รับข้อมูลตอบกลับ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุด จากนั้นนำผลการตอบไปจัดทำตามกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้สถิติเพื่อหาค่าดังต่อไปนี้ 1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) 2) การประเมินคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยคำนวณค่า IOC และการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) และ 3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามตอบกลับมาที่มีความสมบูรณ์ของการให้ข้อมูลและเนื้อหาจากชุดแบบสอบถามทั้งสิ้น 302 ชุด สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในรูปของการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	107	35.40
หญิง	195	64.60
รวม	302	100.00
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	178	58.90
25 - 35 ปี	107	35.40
36 - 45 ปี	10	3.30
46 - 55 ปี	7	2.30
รวม	302	100.00
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	279	92.40
ปริญญาโท	23	7.60
รวม	302	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	185	61.30
5 - 10 ปี	85	28.10
10 ปีขึ้นไป	32	10.60
รวม	302	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 195 คน (64.60%) รองลงมาเพศชาย 107 คน (35.40%) จำแนกตามอายุ พบว่าอายุน้อยกว่า 25 ปี มากที่สุด 178 คน (58.90%) รองลงมา 25-35 ปี จำนวน 107 คน (35.40%) ด้านการศึกษา ระดับปริญญาตรี 279 คน คิดเป็น 92.40% และปริญญาโท 23 คน หรือ 7.60% ส่วนประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 185 คน (61.30%) รองลงมา 5 - 10 ปี จำนวน 85 คน (28.10%)"

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.56	0.27	มากที่สุด
ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.58	0.35	มากที่สุด
ด้านการทำงานเป็นทีม	4.60	0.35	มากที่สุด
ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม	4.54	0.37	มากที่สุด
รวม	4.57	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับดังนี้ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.35) ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.35) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.27) และด้านการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.37)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.49	0.40	มาก
ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	4.53	0.50	มากที่สุด
ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา	4.52	0.34	มากที่สุด
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา	4.52	0.43	มากที่สุด
รวม	4.52	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานศึกษามีประสิทธิผลโดยภาพรวมในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.25) โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) ด้านความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.34) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.43) และด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.40)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการดำเนินงานของสถานศึกษา

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา				
	ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X1)	ด้านความคิดสร้างสรรค์ (X2)	ด้านการทำงานเป็นทีม (X3)	ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม (X4)	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมโดยรวม (X)
ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y ₁)	.186**	.029	.111	.092	.181**
ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก (Y ₂)	.193***	.007	.207***	.089	.217***
ด้านความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา (Y ₃)	.107	.056	.261***	.171**	.276***
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา (Y ₄)	.086	-.015	.129*	-.033	0.069
ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม (Y)	.243***	.027	.290***	0.124*	.303***

*p < .05, **p < .01, ***p < .001,

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .303$, $p < .001$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้าน ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมด้านที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมสูงที่สุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม (X3) ($r = .290$, $p < .001$) รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X1) ($r = .243$, $p < .001$) และด้านการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม (X4) ($r = .124$, $p < .05$) ตามลำดับ ในขณะที่ด้านความคิดสร้างสรรค์ (X2) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งภาพรวมและเป็นรายด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การมีวิสัยทัศน์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม ทั้งนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิตรีเริ่มพร้อมเสนอแนวทางการพัฒนางานร่วมกับบุคลากร และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้บุคลากรกล้าเสนอความคิดเห็น และแนวคิดที่แตกต่างอย่างสร้างสรรค์ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยโชติ รอดหลง ที่ระบุว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ทั้งภาพรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ การสร้างบรรยากาศในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

การคัดเลือกคนเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม การพัฒนาทักษะ การให้รางวัลในการสร้างนวัตกรรม การจัดการทีม นวัตกรรมและการสร้างทีม และการค้นหาและทำงานร่วมกับผู้สนับสนุน (ปิยโชติ รอดหลง, 2565) และผล การศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิวิทย์ อานุกาฬเสถียร ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารที่มีต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของครู สังกัด สพม. ตรัง กระจบี ปรากฏว่า ภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรมอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างแรงจูงใจ การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม การบริหารความเสี่ยง การมีวิสัยทัศน์ การสร้างบรรยากาศในการสร้างสรรค์ นวัตกรรมการสร้างเครือข่าย การทำงานร่วมกับองค์กรภายนอก และการติดต่อสื่อสาร (สุทธิวิทย์ อานุกาฬเสถียร, 2566)

การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่า ระดับประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ทั้งนี้ ผลการศึกษายังสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามี การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากร ได้พัฒนาทั้งด้านความรู้และสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรนภา เจตน์จำนงค์ ที่ระบุว่า ประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบด้านการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และภาพรวมของด้าน อื่นๆ อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ได้แก่ มีระบบตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนกลยุทธ์และบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล (เนตรนภา เจตน์จำนงค์, 2564) และผลลัพธ์ของการวิจัยครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สันติ บุรณะชาติ, 2566) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงสุด และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยโดดเด่นที่สุด คือ กระบวนการบริหารและการจัดการ ตามมาด้วยกระบวนการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และคุณภาพผู้เรียน ตามลำดับ

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ประเด็นที่น่าสนใจจากการศึกษาครั้งนี้ คือ ด้านการ ทำงานเป็นทีม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมสูงที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า ในบริบทของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การขับเคลื่อนนวัตกรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของ ผู้บริหารสถานศึกษาเพียงลำพัง แต่ขึ้นอยู่กับ การสร้างกลไกความร่วมมือ การเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อนุชิต โฉมศรี, 2562) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลโรงเรียนมาตรฐานสากลใน ยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลในยุคดิจิทัล มี 3 ด้าน คือ ด้านการทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วม ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม และด้านการบริหารความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยกลับพบว่า ด้านความคิดสร้างสรรค์ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากบริบทของสถานศึกษาในสังกัดของภาครัฐที่มีระเบียบ ข้อบังคับ หรือโครงสร้างการ บริหารงานที่เน้นการปฏิบัติตามนโยบายส่วนกลางเป็นหลัก ทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา อาจยังไม่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลในเชิงระบบอย่างชัดเจน

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งโดยภาพรวมและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ มีดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมแบ่งปันความคิด เพื่อให้บุคลากรได้นำเสนอแนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน และผลักดันความคิดที่ดีไปสู่การปฏิบัติ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดตั้งทีมนวัตกรรม เพื่อให้ครูรุ่นใหม่และครูที่มีประสบการณ์ได้แลกเปลี่ยนทักษะกันอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งจัดทำแผนที่นำทางนวัตกรรมของสถานศึกษาให้ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรเห็นทิศทางความสำเร็จในระยะยาว 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการสอนและระบบการประเมินผลที่รวดเร็ว เพื่อซ่อมเสริมทักษะวิชาการให้นักเรียนได้ทันที่ตามความแตกต่างของนักเรียนแต่ละบุคคล และควรปลูกฝังกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษามากขึ้น 4) แม้ผลการวิจัยด้านความคิดสร้างสรรค์จะพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ แต่ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรปรับใช้ความคิดสร้างสรรค์ภายใต้ระเบียบปฏิบัติที่ยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 1) ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับครูผู้สอน เพื่อหาสาเหตุของอุปสรรคหรือตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจส่งผลให้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับต่ำ 2) ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่หลากหลาย เช่น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการมีส่วนร่วม รวมทั้งเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน หรือเปรียบเทียบกับเขตพื้นที่การศึกษาอื่นที่มีบริบทต่างกันอย่างออกไป เช่น โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน หรือสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยและเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในวงกว้าง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2568). ศธ. สั่งหน่วยงาน ดัน AI เสริมการศึกษา เพิ่มการเรียนรู้ดิจิทัลให้ผู้บริหาร-นร. <https://thethaiger.com/th/news/1404946/>
- Thaiger ข่าวไทย. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2569 จาก <https://thethaiger.com/th/news/1404946/>
- เนตรนภา เจตนัจานงค์. (2564). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ประจัญ เดชสุภา. (2562). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปวีณา กันถิ่น. (2560). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยโชติ รอดหลง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รวินทร์ สุขสวัสดิ์. (2561). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารการบริหารการศึกษา, 10(1), 12-26.
- สันติ บูรณะชาติ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 17(1), 95-109.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. (2568). แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2569 จาก https://files.spmay.go.th/com_agencies/2026-01_4e6eca8374bfe51.pdf
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2568). สกศ. เปิดรายงาน “สภาวะการศึกษาไทย” ไตรมาสที่ 3 ปี 68 เร่งดันการศึกษาให้ทันยุคดิจิทัล พร้อมพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2569 จาก <http://www.onec.go.th/th.php/page/view/Newseducation/6339>
- สุทธิวิทย์ อานภาพเสถียร. (2566). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาต่ง กระบี่. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อนุชิต โฉมศรี. (2562). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (1991). *Educational administration: Theory, research and practice*. (4th ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.